

РЕШЕНИЕ

№ 713

гр. София, 10.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ДИМИТРОВ, като разгледа дело номер **3572** по описа за **2013** година докладвано от съдия Росица Драганова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС), срещу решение от 26.01.2013 г. на Софийски районен съд /СРС/ по НАХД № 276/12 г. с което е отменено наказателно постановление (НП) № 0275/01.11.2011 г., издадено от Председателя на КРС, с което на [фирма], на основание чл. 325, ал. 1 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС), е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 60 000 (шестдесет хиляди) лева.

К. жалбоподател твърди, че обжалваното решение е постановено при съществени нарушения на процесуални правила, тъй като производството не е било подсъдно на СРС по правилата на местната подсъдност /чл. 59, ал. 1 от ЗАНН/. Излагат се и подробни съображения за незаконосъобразност на извода на СРС по отношение неспазването на сроковете по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, който бил мотивиран в противоречие с практиката на АССГ и с Тълкувателно решение № 48 от 28.12.1981 г. по Н.Д. № 48/1981 г., ОСНК на ВС. Иска отмяна на въззивното съдебно решение, изпращане на жалбата срещу процесното НП на компетентния съд – Районен съд Шумен или алтернативно – отмяна на обжалваното решение и потвърждаване на НП.

Ответникът - [фирма] – чрез упълномощения адв. П. – оспорва касационната жалба. Подробни доводи излага в представена писмена защита.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита касационната жалба за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, намира следното от фактическа страна:

С решение от 26.01.2013 г. по НАХД № 276/12 г. СРС е отменил наказателно постановление № 0275/01.11.2011 г., издадено от Председателя на КРС, с което на [фирма], на основание чл. 325, ал. 1 от ЗЕС, е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 60 000 (шестдесет хиляди) лева. При постановяване на решението си въззивният съд въобще не се е произнесъл по направеното с придружителното писмо към административната преписка от Председателя на КРС възражение за липса на компетентност на този съд по правилата на местната подсъдност и е разгледал жалбата по същество, произнасяйки решението, което е предмет на настоящото касационно производство.

Предметът на касационна проверка от страна на съда обхваща цялостна преценка правилността на атакувания съдебен акт и на потвърденото с него наказателно постановление. К. съд следва да се произнесе служебно по обстоятелствата по чл. 218, ал. 2 от АПК, преди обсъждане на останалите касационни доводи.

Настоящият касационен състав счита за основателни касационните възражения, релевирани и с придружителното писмо към въззивната жалба, че атакуваното решение е постановено при условията на недопустимост. Предметът на административно наказателното производство се очертава от фактическите обстоятелства, които са залегнали в АУАН и в НП, което има правораздавателен характер. Част от тях е посочването на елемент от обективната страна на твърдяното нарушение - а именно местоизвършването на релевираното нарушение - чл. 42, т. 3, съответно чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Този елемент представлява изискуем реквизит от съдържанието на акта и постановлението, като част от изискването за законосъобразност на административно наказателната процедура и има съществено процесуално значение - определя подсъдността при упражняване съдебния контрол от районния съд. Съгласно чл. 59, ал. 1 от ЗАНН местно компетентен да разгледа жалбата против наказателно постановление е районният съд по местоизвършване на нарушението. ЗАНН не предвижда определяне на местна подсъдност по издател на наказателното постановление или по други признаци. По смисъла на тази норма под извършване се разбира твърдението на наказващия орган относно настъпване на нарушението, а не където действително е настъпило същото. Последното е въпрос за преценка на съда по същество. Местоизвършването на процесното административно нарушение е обективизирано в АУАН и в НП – [населено място]. Жалбоподателят е бил обвързан от това твърдение при подаване на въззивната жалба, като ответникът е направил аргументирано възражение пред СРС още с придружителното писмо към въззивната жалба, така както го навежда и като касационно основание с жалбата, по която е образувано настоящото производство. Това възражение се споделя изцяло от касационния състав на АССГ – след като заявлението за пренасяне на използвания от абоната фиксиран телефонен номер е подадено в [населено място] в магазин на [фирма] на това място е извършено и вмененото нарушение от [фирма]. Местоизвършването на същото, като задължение да престира определено действие, е в

[населено място].

По същество районният съд е втора инстанция в административно наказателната процедура за пълна проверка на акт на правораздаване. В нито един процесуален закон не е предвидена възможност за промяна на инстанционния контрол, поради това разглеждането на жалбата от съд, който не е компетентен по правилата на местната подсъдност, е винаги съществено процесуално нарушение. Правилото на чл. 59, ал. 1 от ЗАНН, има абсолютен характер - на практика страните нямат никаква възможност да влияят на подсъдността. Спазването на същата е основно процесуално задължение на съда, предхождащо разглеждането на случая по същество. Това е и основна разлика от гражданския процес - в санкционните процедури не е предвидена възможност за отвод за местна подсъдност от страна, респ. за саниране на производството при липса на такъв.

В настоящия случай е налице неправилна преценка от страна на КРС, която е довела до неотстраним порок и рефлектирала изначално върху всички действия и актове на съда, вкл. и върху решението му. Същият е следвало да изпрати делото на местно компетентния РС-Шумен, предвид чл. 59, ал. 1 от ЗАНН и чл. 42, ал. 2, предл. 1 вр. с чл. 84 от ЗАНН, независимо от местонахождението на наказващия орган.

Административният съд, като касационна инстанция, осъществява правомощията си изцяло в режима на АПК и служебно следи за допустимостта на проверяваното решение. Настоящото е постановено като недопустимо, поради което следва да се отмени, въззивната жалба на [фирма] срещу наказателно постановление № 0275/01.11.2012 г., издадено от Председателя на КРС, следва да се изпрати на компетентния съд - Районен съд Шумен.

Водим от горното и на основание чл. 218, ал. 2 и чл. 221, ал. 3 от АПК вр. с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд София - град, VII-ми касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 26.01.2013 г. по НАХД № 276/12 г., на Софийския районен съд, с което е отменил наказателно постановление № 0275/01.11.2012 г., издадено от Председателя на КРС.

ПРЕКРАТЯВА производството по делото.

ИЗПРАЩА делото на Районен съд Шумен, който е местно компетентният да разгледа жалбата на [фирма] срещу наказателно постановление № 0275/01.11.2012 г., издадено от Председателя на КРС.

ПРЕПИСИ от решението да се изпратят на страните и на Софийския районен съд за сведение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.